

som et Middel til at skaffe Penge paa ved Salg udenfor Landet, hvortil dette Papir er godt skiftet, da det er et dansk-engelsk Statspapir. Salsald troer jeg, at man ikke andre Steder end her i Landet sælger udelukkende indenlandsk Papirer. Det er, som sagt, kun en Tendents, jeg seer deri, idet jeg naturligvis ikke kan see de enkelte andre Grunde og Betragtninger, der mulig fore Regjeringen dertil. Hvad jeg særlig vilde udtale, er imidlertid Haab om, at hvis de indenlandsk Papirer vedblive at falde paa samme Maade som hidtil, og hvis det viser sig, at Trangen til Capital her i Landet til Befolkningens Forbrug i dens Virksomhed ikke kan formindskes mere, vil Regjeringen, forsaavidt den maa have Penge til forskjelligt af de Arbeider, der nu ere under Udførelse, selv med nogen Dpoffrelse stifte et udenlandsk Laan til Gjennemførelse deraf, hellere end stadig søge at forøge vor indenlandsk Gjæld, hvorved selve Landets Omsætningsforhold lide. Inden jeg forlader dette Punkt, skal jeg endnu anføre, at det ikke staaer mig klart ligeoverfor de Bemærkninger, jeg gjorde med Hensyn til Dpgjørelsen i Reserfefonden af de 15 Millioner nominal Capital til de 14 Millioner virkelig Capital, efter hvilken Cours og paa hvilken Maade de 8,050,000 Rd. indenlandsk Obligationer, der skulle tilintetgjøres, skulle regnes, om det skal skee med det nominelle Beløb, eller om det er den virkelige Sum, der skal fradrages, og saa en større nominal Sum tilintetgjøres.

Jeg stemmer overordentlig godt overens med det ærede Medlem for Maribo (Frederiksen), der iforgaars udtalte et stærkt Duffe om at see Regjeringen fremkomme med Forslag til forskjellige Reformer, og fremfor Noget maa jeg paa det Allerbestemteste pointere en vigtig Reform, som længe har staaet i Udsigt og længe har været lovet, hvilket Løfte dog nu synes igjen at svinde mere og mere hen, nemlig Soldreformen. Jeg veed ikke, om det forholder sig rigtig saaledes, som det i offentlige Blade kort førend Valgene blev sagt, at der ved en Forespørgsel underhaanden var blevet udtalt, at man neppe kunde vente en Soldreform, ikke alene ikke i denne Session, men ikke i den hele Valgperiode. Det vilde gjøre

mig overordentlig ondt, thi jeg stemmer overens med det ærede Medlem, jeg nys nævnedes, i, at noget af det Aller vigtigste for vort Lands Udvikling var at komme til en kraftig Soldreform, en Reform, som kunde udvikle vor Omsætning. Skjøndt det ærede Medlem for Rjøbenhavns Amts 3die Valgkreds (Hage) ellers ikke pleier at være af de meget Skaansomme med Hensyn til at gaae vidt i sine Reformer, vilde han dog ikke tale om aldeles ingen Sold at faae; jeg for mit Vedkommende vil derimod tilstaae, at en fuldstændig Ophævelse af Solden er det Maal, jeg vilde ansee for det, vi skulle og maae stræbe til, og jeg vil endog sige, at jeg i Virkeligheden anseer det for det eneste Mulige, dersom vi overhovedet skulle komme til en Soldreform, der skal have nogen Betydning. Vore Soldindtægter udgjøre vel et betydeligt Beløb, 8,600,000 Rd. incl. Skibsafgifterne; men ved dette betydelige Beløb flæber en overordentlig ugunstig Side, nemlig at Dpkrævningen af denne Art Skat er noget af det Dyreste, vi have af Dpkrævning. Foruden det betydelige Apparat af Statssejendomme, der knytter sig til Sold-Dpkrævningen, Contotter, Vakhuse, Lagere og andet deslige, koster Dpkrævningen omtrent 1 Million, og det er endda foruden det betydelige Beløb, som maa lægges til for Pensioner af Soldembedsmænd og for den overordnede Styrelse, og man vil see af Pensionlisten, at Pensioner til Soldvæsenet ere en af de betydeligere. Dele deraf. Nu er det altsaa klart, at det Beløb, vi skulle have ind istedetfor Solden, paa ingen Maade kan siges at være 8,600,000 Rd., men betydelig mindre, og dersom det skulle lykkes os at faae gode, forstandige og for alle Parter passende Regler for en Indkomstskat, indseer jeg ikke, at det skulle være ugunstigt at benytte den som et af de væsentligste Midler til at veie op mod Solden. Thi jeg troer, at Dphævelsen af Solden vil i den Grad udvikle vore commercielle Forhold, at Danmark virkelig kunde siges at have lagt sig det Raad paa Sinde, som efter den ulykkelige Krig i 1864 blev givet os af en stor udenlandsk Magt, at gjøre Danmark til et monarchisk Hamborg. Ja, jeg skal indrømme, at dette Raad blev givet paa en Tid, da Hamborg var i en gun-